

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2622/2020
16.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Видојевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства – Прекршајни суд у Београду, чији је законски заступник Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж рр 339/19 од 11.07.2019. године, у седници већа одржаној 16.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж рр 339/19 од 11.07.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж рр 339/19 од 11.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр 93/19 од 04.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев за исплату новчаног обештећења за неимовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року у предмету Прекршајног суда у Београду Пр 133991/17, па је обавезана тужена да тужиоцу исплати износ од 300 евра у динарској противвредности на дан исплате по средњем курсу Народне банке Србије са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка, а ставом трећим изреке је отказано заказано рочиште за главну расправу.

Виши суд у Београду је решењем Гж рр 339/19 од 11.07.2019. године, ставом првим изреке, преиначио решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је обавезао тужену да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 6.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности до исплате. Ставом другим изреке је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности па до исплате, а ставом трећим изреке је одбијен као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донесеног у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне

примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд није прихватио предлог тужене за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП. Наведеном законском одредбом је приписано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права. Одлука о трошковима парничног поступка, којом је тужена обавезана да тужиоцу те трошкове накнади, донета је уз примену одредби чланова 153. и 154. ЗПП а не изискује потребу да се примени институт уједначавања судске праксе по питању трошкова поступка о којима суд одлучује по правилима садржаним у Закону о парничном поступку у свакој конкретној парници. Из тих разлога је одлучено као у ставу првом изреке решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом чл. 28. ЗПП је прописано да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора се узима само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Како се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, која не чини главни захтев, то ревизија није дозвољена, па је одлучено као у ставу другом на основу чл. 413. ЗПП.

У поступку по ревизији против одлуке о трошковима поступка не примењује се одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којом је прописано да је ревизија увек дозвољена када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић